

ع بوتیک حقوقی هم قلم ایلیا

۱۴ صفحه

بوتیک حقوقی هم قلم ایلیا

ILIA &

Qalam
Ham
Boutique
Law
Firm

بوتیک تخصصی حقوق کسب و کار هم قلم؛ به عنوان مرجع تخصصی ارائه‌کننده خدمات حقوق کسب و کار که ثمره‌ی سال‌ها تجربه ارائه در این حوزه و حضور در فضای کسب و کارها توسط موسسین آن بود با گرد هم آوری نیروهای متخصص، تمایل داشت بتواند نقش سازنده‌ای در پیش‌برد اهداف تجاری کسب و کارها ایفا نماید.

از این رو، در میانه‌ی راه، با شرکت مشاوره مدیریت ایلیا که بر پایه‌ی بیش از یک دهه تجربه در ارائه خدمات تخصصی حوزه مشاوره مدیریت به شرکت‌های داخلی و بین‌المللی، شناخت بسیار جامعی از دغدغه‌ها و نیازهای کسب و کارها داشت همراه شد تا در کنار هم با خلق بوتیک حقوقی هم قلم ایلیا، راه‌حل‌های حقوقی نوین، کاربردی و متناسب با دغدغه و چالش‌های هر کسب و کار را ارائه نموده و از پیچیدگی‌های حقوقی دنیای تجاری کسب و کارها غبار رومی کنیم.

و با همین هدف، تصمیم گرفتیم در پایان هر ماه، در باب دغدغه‌های حقوقی هر کسب و کار به کمک دانش و تجربه‌ی کارشناسان حقوقی، یادداشت‌هایی تهیه نماییم به این امید که در پیش‌برد مسیر حقوقی دنیای تجاری، موثر و مفید واقع شود. همچنین بسیار سپاسگزار خواهیم شد که نظرات و پیشنهادات خود را از طریق راه‌های ارتباطی موجود، با ما در میان بگذارید.

hamqalam.ilia.co

Hamqalamboutique@gmail.com

۰۹۹۰۰۸۸۰۱۱۴

تهران، خیابان شهید مطهری، خیابان قائم مقام فراهانی، میدان طومانیان (شعاع)،
خیابان شهید خدای، شماره ۵، طبقه ۹

فهرست

- ۴ ■ تنظیم قرارداد با فریلنسرهارا فراموش نکنید!
- ۶ ■ آیا آرای صادره از مراجع داوری قابل اعتراض هستند؟
- ۸ ■ چگونه از اسرار تجاری شرکت خود در مقابل کارمندان محافظت نماییم؟
- ۱۰ ■ تفاوت شرایط عمومی و خصوصی پیمان در قراردادهای پیمانکاری
- ۱۲ ■ مهم ترین قوانینی که در فروش کالا به صورت الکترونیکی باید رعایت کنیم، چیست؟

بوتیک حقوقی هم قلم ایلیا | شماره چهارم | ۴ صفحه

بوتیک حقوقی

■ سردبیر: بهاره فشارکی

■ گروه ویراستاری: محمد حسین سبحانی‌نیا و نسرین امید

■ طراح: مریم آذرباد

hamqalam.ilia.co

Hamqalamboutique@gmail.com

۰۹۹۰۰۸۸۰۱۱۴

تهران، خیابان شهید مطهری، خیابان قائم مقام فراهانی، میدان طومانیان (شعاع)،
خیابان شهید خدري، شماره ۵، طبقه ۹

تنظیم قرارداد با فریلنسرها را فراموش نکنید!

مینا عمرون

وکیل دادگستری، کارشناسی ارشد حقوق شرکت های تجاری

دسترسی به وی غیر ممکن گردد و یا با تحویل دیر هنگام کار یا با استانداردهای پایین تر، تأثیرات تجاری ناخوشایندی را به همراه داشته باشد بنابراین چه برای مدت زمان طولانی و چه تنها برای یک پروژه خاص با یک فریلنسر وارد رابطه کاری می شوید، همیشه بهترین کار این است که یک قرارداد کتبی داشته باشید. قرارداد فریلنسری سندی است که جزئیات پروژه ای را که فریلنسر برای آن استخدام می شود، مشخص می کند و به طور کلی می تواند از نظر نوع کار و پروژه تحت پوشش و همچنین ساختار پرداخت به طور قابل توجهی متفاوت باشد. به عنوان مثال یک قرارداد فریلنسری کوتاه مدت یک توافق ساده محسوب می شود که انجام کار در مدت زمان کوتاه یا تنها با یک یا دو هدف را پوشش می دهد. قرارداد بلند مدت یا اصطلاحاً نگهدارنده نیز اساساً با میزان از پیش تعیین شده کار و ساعات مورد نیاز در یک دوره زمانی معین برای یک نرخ تعیین شده منعقد می شود. از انواع دیگر می توان به قرارداد های ساعتی که در آن فریلنسر برای مدت زمان پروژه از کارفرما نرخ ساعتی دریافت می کند، اشاره نمود. همچنین می توان از قراردادهای پروژه محور و انحصاری نیز نام برد. در قراردادهای فریلنسری باید به صورت شفاف عدم وجود رابطه کارگر و کارفرمایی میان دو طرف قرارداد ذکر گردد. در واقع فریلنسرها کارمند کارفرما محسوب نمی شوند زیرا از خودمختاری بسیار بیشتری برخوردارند و معمولاً اختیار انجام کار و تصمیم گیری، آن گونه که صلاح می دانند به آنها داده می شود. قرارداد به شفاف سازی استانداردها و انتظارات طرفین و محافظت

امروزه با شنیدن کلمه "فریلنسر" اولین چیزی که به ذهن می رسد اینترنت، لپ تاپ یا حتی تلفن هوشمند است. فریلنسر یا آزادکار مستقل، در عصر تکنولوژی و مدرن به ویژه در دوران همه گیری بیماری کرونا و به دنبال آن تغییراتی که در شرکت ها و دنیای تجارت به وجود آمده است به یک عمل بسیار محبوب و پرتعداد تبدیل شده است. فریلنسر فردی است که بر اساس هر شغل، معمولاً برای کار کوتاه مدت به عنوان یک آزادکار مستقل، درآمد کسب می کند. وی کارمند یک شرکت نیست، بنابراین می تواند پروژه های مختلف را به طور همزمان برای افراد یا شرکت های مختلف انجام دهد، مگر اینکه به طور قراردادی متعهد به کار انحصاری تا تکمیل یک پروژه خاص باشد. شاید تعجب کنید اگر بدانید فریلنسینگ قبل از ظهور اینترنت نیز وجود داشته است و اولین ظهور کلمه "فریلنسر" در کتاب زندگی و زمانه هیو میلر اثر توماس ان. براون در سال (۱۸۰۹) رخ داد. از مزایای فریلنسری می توان از آزادی کار از خانه یا فضای کاری غیر سنتی، برنامه کاری منعطف و تعادل بهتر بین کار و زندگی نام برد. قبل از شروع کار، داشتن قراردادی ضروری است تا اطمینان حاصل شود که هم فریلنسر و هم کارفرما از محدوده کار و شرایط و تعهدات قراردادی آگاه هستند. این قرارداد هم از فریلنسر و هم از کارفرما محافظت می کند و هر دو طرف با انعقاد قرارداد قادر خواهند بود از هرگونه سوء تفاهم غیرضروری جلوگیری کنند. از معایب عدم انعقاد قرارداد با فریلنسر این است که ممکن است فریلنسر در اواسط پروژه ناپدید شود و عملاً

از شما در صورت بروز اختلاف کمک می‌کند و همچنین فرصتی را برای فریلنسرها فراهم می‌سازد تا انتظارات خود را در مورد دامنه کار، فرآیند تأیید، مهلت‌ها و حقوق مالکیت روشن کنند. قرارداد باید کاری را که برای انجام آن فریلنسر استخدام می‌شود، هدف پروژه، مدت زمانی که به کار اختصاص داده شده است و تعداد ساعاتی که فریلنسر باید کار کند را پوشش دهد. همچنین اینکه چه کسی در شرکت (کارفرما) در تاییدیه‌ها و امضای کار مشارکت خواهد داشت را مشخص نماید. فریلنسرهایی که برای انجام انواع خاصی از کار استخدام می‌شوند ممکن است نیاز به خرید ابزار، نرم افزار، تجهیزات یا آموزش خاصی داشته باشند بنابراین در قرارداد، باید دقیقاً مشخص شود چه کسی مسئول این هزینه‌ها است، و اینکه فریلنسر باید چه چیزی را تکمیل یا تولید کند. همچنین میزان پرداختی به فریلنسر و اینکه آیا پرداخت هزینه به صورت ثابت یا نرخ ساعتی است تعیین گردد. روش پرداخت، جدول زمانی و ارزش پرداخت به فریلنسر نیز باید تعریف شود. در نهایت قرارداد باید توسط دو طرف امضا گردد تا از نظر قانونی سندی الزام آور تلقی شود. در دنیای امروز و با پیشرفت روزافزون تکنولوژی بسیاری از کارفرمایان از جمله شرکت‌های طراحی، بازاریابی و برنامه نویسی عمدتاً تمایل دارند به جای استخدام کارمند تمام وقت، فریلنسر یا آزادکار مستقل استخدام کنند. بدیهی است که اینترنت نیز تأثیر زیادی بر کار آزاد و از راه دور داشته است و به فریلنسرها کمک کرده تا رشد و پیشرفت کنند. در نهایت به نظر می‌رسد تنظیم قرارداد با فریلنسرها از ضروریات دنیای تجارت و تکنولوژی امروز است. به همین دلیل توصیه ما به شما توجه ویژه به این موضوع می‌باشد.

منابع:

- ۱- <https://medium.com/@iworku۲۰۱۸/the-history-of-freelancing-a۰b۷۳۰۰۸۴e۴b>
- ۲- <https://www.investopedia.com/terms/f/freelancer.asp#:~:text=A۲%۰freelancer۲%۰is۲%۰an۲%۰independent,a۲%۰better۲%۰work۲%۰flife%۲%۰balance.>
- ۳- <https://www.vandelaydesign.com/freelance-defintion/>
- ۴- <https://freelancer.guide/freelance-contract/#:~:text=Before۲%۰beginning۲%۰work۲%۰CP%۰it's۲%۰critical,the۲%۰freelancer۲%۰and۲%۰the۲%۰company.>
- ۵- <https://enterprise.fiverr.com/blog/how-to-write-a-freelance-contract/>
- ۶- <https://vakilsearch.com/blog/what-is-a-freelancer-contract/>
- ۷- <https://freelancer.guide/freelance-contract/>
- ۸- <https://knowadays.com/blog/what-is-a-freelance-retainer-agreement/#:~:text=While۲%۰most۲%۰freelancer۲%۰work۲%۰is,work۲%۰over۲%۰a۲%۰set۲%۰period.>
- ۹- <https://www.hellobonsai.com/a/hourly-rate-contract#:~:text=An۲%۰hourly۲%۰contract۲%۰is۲%۰a,and۲%۰a۲%۰fixed۲%۰fee۲%۰contract>
- ۱۰- <https://clockify.me/blog/managing-teams/work-categories/#:~:text=Freelancers۲%۰are۲%۰most۲%۰commonly۲%۰paid,decisions۲%۰a۲%۰they۲%۰see۲%۰fit>

آیا آرای صادره از مراجع داورى قابل اعتراض هستند؟

مهدى جراح فاضل

دانشجو کارشناسی ارشد حقوق تجارت بین الملل

پیدایش اختلاف در حوزه کسب و کارها امری عادی و اجتناب ناپذیر است، اما همواره می توان ساز و کار مناسبی برای حل و فصل اختلافات فعالان این حوزه پیش بینی نمود. یکی از این ساز و کارهای معمول حل و فصل اختلافات، داورى است که به موجب آن طرفین در قرارداد خود توافق می کنند تا حل و فصل اختلافات ایجاد شده یا احتمالی آینده به جای دادگاه، به قضاوت خصوصی یک یا چند نفر داور سپرده شود تا رایى الزام آور از حیث حقوقی صادر شود!

از فواید داورى، یک مرحله ای بودن رسیدگی به اختلاف است. این به این معنا است که اختلاف در داورى بر خلاف رسیدگی های قضایی که معمولاً در دو مرحله بدوی و تجدیدنظر رسیدگی می شوند در یک مرحله رسیدگی می شود و رای صادر شده قطعی و قابل اجرا است. این موضوع به این جهت است که سرعت رسیدگی به اختلاف و اجرای رای صادر شده افزایش پیدا کند که موضوعی با اهمیت برای صاحبان کسب و کار تلقی می شود. با این وجود قانونگذار در ماده ۴۸۹ قانون آیین دادرسی مدنی اعتراض به رای داورى صادر شده را در برخی موارد تجویز کرده است. شایان توجه است که میان اصطلاحات «اعتراض به رای داور» یا درخواست «ابطال رای داورى» تفاوت حقوقی خاصی وجود ندارد و اعتراض به رای داور، به معنای درخواست برای ابطال همه یا بخشی از رای داورى صادر شده است. اگر چه می توان به رای داورى اعتراض کرد و ابطال آن را در دادگاه درخواست کرد ولی دادگاه در ماهیت موضوع اختلاف طرفین وارد رسیدگی مجدد نمی شود و صرفاً تشریفات و رعایت آیین شکلی رسیدگی به داورى را کنترل می کند. در رویه قضایی ایران نیز قضات حتی در خصوص آرای داورى داخلی^۱، خود را مرجع دوم صلاحیتدار برای رسیدگی نمی دانند و با مشاهده توافق قبلی طرفین در خصوص ارجاع اختلافات خود به داورى از رسیدگی مجدد ماهوی به اختلاف امتناع می ورزند.^۲

مدت اعتراض به رای داور نیز ۲۰ روز بعد از ابلاغ رای به طرفین است و در صورتی که درخواست ابطال رای داورى خارج از بازه زمانی ۲۰ روزه مطرح شده باشد دادگاه قرار رد درخواست صادر می کند و این قرار غیر قابل اعتراض است. پس همانطور که ذکر شد، امکان اعتراض به رای داورى و درخواست ابطال آن در دادگاه ها، به معنای تجدیدنظرخواهی رای و دومرحله ای بودن رسیدگی به اختلاف نیست و صرفاً در شرایط مشخص شده قانونی، امکان اعتراض به رای داورى وجود دارد و در صورت عدم وجود این شرایط، رای قطعی و مجری خواهد بود. بنابراین اینکه عده ای در قراردادهای توافق می کنند که دعواى خود را به داورى ارجاع دهند و در صورتی که اختلاف حل و فصل نشود به دادگاه رجوع کنند محل اشکال است و صحیح نمی باشد. حال شرایطی که طبق آن می توان، نسبت به رای داورى اعتراض کرد طبق ماده ۴۸۹ قانون آیین دادرسی مدنی، بدین شرح است:

- ۱- شیروی، عبدالحسین. ۱۳۹۶. داورى تجاری بین المللی. تهران: انتشارات سمت.
- ۲- منظور از رای داورى داخلی این است که یکی از طرفین در هنگام تنظیم موافقتنامه داورى تابعیت ایران را داشته باشد.
- ۳- در دادنامه های شماره ۹۳۰۹۹۸۲۱۶۳۸۰۰۶۸۴ مورخ ۱۳۹۴/۰۲/۰۸ و ۱۳۹۴/۰۲/۰۸ و ۹۴۰۹۹۷۰۲۲۱۰۰۰۸۲۸ مورخ ۱۳۹۴/۰۷/۲۱ صادره از دادگاه تجدیدنظر استان تهران بیان شده است که در صورت طرح دعواى ابطال رای داورى دادگاه حق ورود به ماهیت اختلاف میان طرفین و مورد نقد و بررسی قرار دادن ماهیت رای داورى را ندارد.

در صورتی که داور حقوقی را که قانون برای اشخاص ایجاد کرده است را نادیده بگیرد. برای مثال اصل تناظر را مورد توجه قرار ندهد، به این معنا که یکی از طرفین در جریان رسیدگی فرصت برابر جهت ارائه دلایل خود را نداشته باشد. (۲) و یا داور، از حدود موضوعات داورى که طرفین در قرارداد خود تعیین کرده اند، خارج شود و رای صادر کند. (۳) اگر داور از حدود اختیارات خود که توسط طرفین در قرارداد تعیین شده فراتر رود، آن قسمت از رای که داور خارج از اختیارات خود صادر کرده است قابل ابطال است. (۴) داور پس از اتمام محدوده زمانی مشخص شده در قرارداد توسط طرفین، اقدام به صدور رای کند. (۵) رای داور با آنچه در دفتر املاک یا بین اصحاب دعوا در دفتر اسناد رسمی ثبت شده و دارای اعتبار قانونی است مخالف باشد. (۶) رای به وسیله داورانی صادر شده که مجاز به صدور رای نبوده‌اند. مانند زمانی که داور از وارث طرفین اختلاف و یا از اشخاصی باشد که به موجب حکم قطعی دادگاه از داورى محروم شده اند. (۷) قرارداد طرفین که به موجب آن طرفین حل اختلاف خود را به داورى ارجاع داده اند از حیث قانونی بی اعتبار بوده باشد.

شایان ذکر است در صورتی که یکی از طرفین در زمان تنظیم موافقتنامه داورى تبعه ایران نباشد با یک داورى بین المللی مواجه هستیم که رای صادره به درخواست معترض ظرف سه ماه از تاریخ ابلاغ رای داورى در موارد زیر توسط دادگاه عمومی واقع در مرکز استانی که مقر داورى^۴ در آن قرار دارد، و تا زمانی که مقر داورى مشخص نشده است، توسط دادگاه عمومی تهران قابل ابطال است. (۱) یکی از طرفین محجور^۵ باشد. (۲) معترض به دلیلی که خارج از اختیار او بوده، موفق به ارائه دلایل و مدارک خود نشده باشد. (۳) ترکیب هیات داورى مطابق موافقتنامه داورى نباشد. (۴) موافقتنامه داورى به موجب قانونی که طرفین حاکم بر آن دانسته اند معتبر نباشد و در صورت سکوت قانون حاکم مخالف صریح قانون ایران باشد. (۵) رای داورى مستند به سندی بوده باشد که جعلی بودن آن به موجب حکم نهایی ثابت شده باشد. (۶) پس از صدور رای داورى مدارکی یافت شود که دلیل حقانیت معترض بوده و ثابت شود که آن مدارک را طرف مقابل پنهان نموده است.^۷ در نهایت در خصوص هزینه اعتراض به رای داورى باید بیان کرد که با توجه به رای وحدت رویه شماره ۸۳۶ مورخ ۱۴۰۲/۰۶/۲۸ هیات عمومی دیوان عالی کشور، دعوای ابطال رای داورى یک دعوای غیرمالی^۷ است و هزینه آن برابر دعوای غیر مالی و با توجه به بخشنامه شماره ۳۵۰۵۰/۱۰۰ مورخ ۱۴۰۱/۶/۵ رییس قوه قضائیه برای هر داور از ۵ تا ۳۰ میلیون ریال محاسبه می شود.

- ۴- منظور از مقر داورى مرکز امور مهم داورى است و در داورى های بین المللی باید حتما توسط طرفین مشخص شود زیرا که در غیر این صورت نتیجه برخی از مسائل حقوقی بدون توجه به اراده طرفین و با توجه به قانون حاکم مشخص می شود.
- ۵- منظور از محجور بودن شخص این است که به موجب حکم قانون شایستگی تصرف در اموال خود را نداشته باشد مانند شخص مجنون یا صغیر یا سفیه
- ۶- برای مطالعه بیشتر در این خصوص به ماده ۳۳ از قانون داورى تجارى بین المللی رجوع کنید.
- ۷- رأی وحدت رویه هیات عمومی دیوان عالی کشور به شماره ۸۳۶ ، مورخ ۱۴۰۲/۰۶/۲۸.

چگونه از اسرار تجاری شرکت خود

در مقابل کارمندان محافظت نماییم؟

نسترن شهباز

کارآموز وکالت، کارشناسی حقوق

بسیاری از صاحبان مشاغل، استارت‌آپ‌ها و کارآفرینان موفقیت خود را مدیون یک راز تجاری می‌دانند. مهم نیست در چه زمینه‌ای فعالیت می‌کنید، محافظت از اسرار تجاری شما باید در اولویت باشد. اسرار تجاری دارای ارزش اقتصادی هستند در حالی که عموماً شناخته شده نیستند و نیاز به حفاظت دارند. این می‌تواند شامل هر اطلاعات محرمانه‌ای باشد که دارای پتانسیل ایجاد مزیت رقابتی برای کسب و کار شما باشد، مانند: فرآیندهای تولید، فرمول‌های محصول، روش‌های توزیع، لیست مشتریان، استراتژی‌های بازاریابی و تبلیغات و روش‌های فروش. در این متن، قصد داریم برخی از مهم‌ترین راهکارهایی که شرکت شما می‌تواند با استفاده از آن‌ها، از ارزشمندترین منابع تجاری خود محافظت کند؛ را بیان نماییم:

۱- در اولین قدم، آنچه را که به عنوان اسرار تجاری نیاز به محافظت دارد، شناسایی کنید.
۲- روی اسنادی که حاوی اطلاعات محافظت شده هستند، برچسب "محرمانه" بزنید و امکان کپی گرفتن از این اسناد را محدود نمایید و در صورت لزوم حتماً کپی‌ها را شماره‌گذاری کنید.
۳- بر روند ذخیره‌سازی اطلاعات، نظارت کنید.

شما باید بدانید که کدام یک از کارمندان به فایل‌های محرمانه دسترسی دارند. فضایی امن و نظارت شده بر سیستم هر یک از آنها ایجاد کنید تا اطلاعات حفاظت شده فقط در فضای تعیین شده قابل دسترسی باشند. هم‌چنین برای دسترسی به رایانه‌های حاوی اسرار تجاری حتماً رمز عبور مناسب و احراز هویت چندعاملی داشته باشید. می‌توانید اثرانگشت دیجیتال را نیز روی فایل‌های الکترونیکی اعمال کنید.

۴- دسترسی عمومی به اسناد و اطلاعات شرکت را محدود کنید و آن‌ها را صرفاً در اختیار اشخاص مشخصی بگذارید.

۵- سیاست‌های لازم را به کارکنان آموزش دهید.
همه‌ی کارمندانی که با اسرار تجاری کار می‌کنند، باید درمورد حفاظت و رسیدگی صحیح به اطلاعات محرمانه آموزش ببینند.

۶- تنظیم قرارداد عدم افشای اطلاعات محرمانه و قرارداد عدم رقابت با کارمندان کارفرما باید مطمئن شود که هر کارمندی که به اسرار تجاری دسترسی دارد، قبلاً قرارداد محرمانگی و عدم رقابت را امضا کرده است.

پس اگر هنوز با کارمندان خود این قراردادها را منعقد نکرده اید، فرصت دارید که در حین انجام کار، قرارداد های ذکر شده را تنظیم کنید:

- قرارداد عدم افشای اطلاعات محرمانه: یک عنصر حیاتی در محافظت از اسرار تجاری در مقابل کارمندان، قرارداد حفظ محرمانگی بین کارفرما و کارمندان می باشد که از این طریق کارمند متعهد می شود که اسرار تجاری را فاش نکند و از آن سوء استفاده ننماید. در این قرارداد باید فهرست وار اشاره شود که اطلاعات تجاری محرمانه شامل چه مواردی هستند، که به کارمند ارائه می شوند.

مانند اطلاعات مالی شرکت، فنون بازاریابی، لیست مشتریان و دیگر موارد محرمانه و حیاتی برای شرکت.

و همچنین تعهداتی جهت نحوه ی حفظ این اطلاعات و عدم افشا آن ها ذکر شود و همچنین مشخص شود که پس از خاتمه قرارداد، کارمند موظف است تمامی اسناد محرمانه ای که در اختیار داشته را به شرکت تحویل دهد. در قراردادهای حفظ محرمانگی، بهتر است ضمانت اجرایی از قبیل جبران خسارت در صورت نقض تعهدات را در قرارداد قرار دهید و یا تضامینی را از کارمندان کلیدی خود که اسرار محرمانه را در دست دارند، دریافت نمایید.

- قرارداد عدم رقابت غیرمنصفانه:

قرارداد عدم رقابت یک توافق جداگانه یا یک بند از قرارداد استخدام است که کارمند متعهد می شود پس از پایان همکاری با شرکت، با استفاده از اطلاعات و اسرار تجاری کارفرما، وارد رقابت کاری مستقیم یا غیر مستقیم با وی نشود. این توافق دارای مدت معین یا یک منطقه جغرافیایی یا یک بازار خاص معین است که طی آن کارمند از کار برای رقیب یا راه اندازی یک تجارت مشابه منع می شود. کسانی که کارفرما ممکن است این قرارداد را با آنها امضا کند کارمندان، مشاوران و پیمانکاران هستند و هدف از این قرارداد اطمینان خاطر کارفرما از این جهت است که رقابت ناعادلانه و یا غیرمنصفانه ای از طریق انتشار اسرار تجاری کارفرما شکل نخواهد گرفت.

در این قرارداد باید ذکر شود که دقیقا کارمند از انجام چه فعالیت هایی ممنوع است و چه مواردی متضمن رقابت با کارفرماست. توجه داشته باشید که هدف از این توافق جلوگیری از رقابت غیرمنصفانه کارمند با کارفرمای سابق خود است و به هیچ وجه نباید مانع کار کردن او یا محدود کننده او به نحو غیرمتعارفی شود.

و در آخر، در ایامی که حفظ اسرار تجاری هرروز ارزشمند تر از گذشته می شود، امیدواریم با راهکارهای بالا بتوانید، تدابیری جهت حفظ اسرار تجاری خود بیابید و البته لازم به ذکر است که طبق تجربه ی بزرگترین شرکت های دنیا، مهم ترین راهکار، افزایش فرهنگ سازمانی و آموزش به کارمندان جهت توجه به موارد محرمانگی، اهمیت آن ها و نحوه ی حفظ اطلاعات و اسرار تجاری می باشد.

منابع:

- ۱- Vindad.com
- ۲- Findlaw.com
- ۳- Documentslegaux.fr
- ۴- Sixfifty.com

تفاوت شرایط عمومی و خصوصی پیمان در قراردادهای پیمانکاری

حمیده یوسفی

کارشناسی ارشد حقوق اقتصادی

قراردادهای پیمانکاری عموماً قراردادهای عظیمی هستند که در هر دو بخش انجام پروژه های خصوصی و دولتی بسیار پرکاربرد و پرترفدار هستند و به قراردادهای "پیمان" شهرت دارند. اصلی ترین مرجع برای تعریف قراردادهای پیمانکاری نشریه شماره ۴۳۱۱ سازمان مدیریت و برنامه ریزی، مصوب سازمان برنامه و بودجه کشور است که به پیمان سه عاملی معروف است. براین اساس قرارداد پیمانکاری متشکل از سه بخش به نام: موافقتنامه، شرایط عمومی پیمان و شرایط خصوصی پیمان است. البته پیش از ورود به وجه تمایز شرایط عمومی و خصوصی پیمان، بهتر است یک تعریف از پیمانکار و کارفرما ارائه نماییم:

پیمانکار شخصی حقیقی یا حقوقی است که یک طرف قرارداد پیمانکاری و مجری پروژه های تعریف شده در آن بوده و جانشینان و نمایندگانش نیز در حکم پیمانکار هستند. کارفرما شخصی حقیقی یا حقوقی است که پیمانکار به دستور و به نفع او، تعهد به انجام موضوع پیمان می نماید.

و حال تفاوت شرایط عمومی و شرایط خصوصی پیمان در چیست؟

شرایط عمومی پیمان، مواد و شرایط قراردادی پیش فرض و نوشته شده ای است که در نشریه فوق الذکر منتشر گردیده است. این شرایط و بندها با جزئیات کامل و به صورت بسیار مفصل، توسط جمعی از متخصصین فنی و مهندسی به همراه حقوقدانان نگارش و تنظیم شده که اولاً از صرف وقت جهت مذاکره و تدوین این بندها توسط طرفین جلوگیری شود و ثانیاً منافع اصلی کارفرما در آن دیده شود چرا که در پروژه های دولتی که دولت کارفرمای موضوعات قراردادی پیمان است، انعقاد قرارداد پیمان که مشمول تمامی شرایط عمومی می گردد، الزامی است و بدین نحو منافع شرکت های دولتی به طور کامل و بدون نیاز به چانه زنی های مجدد، محفوظ خواهد بود. شرایط عمومی پیمان شامل ۵ فصل و ۵۴ ماده و معطوف به بیان حدود تعهدات طرفین (کارفرما و پیمانکار) و تعریف اشخاص حاضر در پروژه (همچون مهندس ناظر، مشاور، مدیر طرح و...)، کارگاه و تجهیزات، مصالح و ماشین آلات، برآورد هزینه ها، تضمینات، پرداخت ها، حفاظت از کار و مراقبت های لازم، واگذاری و پیمانکاران جزء، تغییر مدت و مقادیر کار و تعدیل مبالغ پروژه، نحوه تحویل پروژه، شرایط خاتمه قرارداد، خسارات تاخیر در انجام پروژه، حل اختلاف، نحوه تسویه حساب و حوادث قهری است. همانطور که گفته شد این شرایط در قراردادهای پیمانکاری که یک طرف آن دولت است غیرقابل تغییرند اما در قراردادهای خصوصی، قابل تغییر هستند و نیازی نیست که قراردادهای پیمانکاری لزوماً بر اساس شرایط عمومی پیمان نگارش گردد اما می توان از آن به عنوان منبع خوبی جهت نگارش شروط اختصاصی یک قرارداد خصوصی بهره مند شد.

اما شرایط خصوصی پیمان در قراردادهای پیمانکاری دولتی؛ آن دسته از شرایط اختصاصی است که بسته به هر پروژه قابل تعریف و تشخیص است و بسته به طرفین، مبالغ توافق شده، موضوع پروژه و غیره در هر پروژه‌ای به صورت جداگانه قابل تکمیل و شخصی‌سازی است. در واقع می‌توان گفت بسته به موضوع قرارداد شرایط خصوصی پیمان متغیر است. البته هرچند شرایط خصوصی توسط طرفین قرارداد تنظیم می‌گردد اما در هر صورت امکان درج شرایطی که موجب نقض مواد عمومی پیمان باشد در قراردادهایی که یک طرف آن دولت یا شرکت‌های دولتی است وجود ندارد و طرفین از آزادی کامل در تنظیم شرایط خصوصی برخوردار نیستند، بنابراین در زمان تفسیر مواد، شرایط خصوصی باید با توجه به ماده‌ی مربوط به آن در شرایط عمومی تفسیر گردد. به طور کلی شرایط خصوصی شامل شرایط پیش‌پرداخت و مالیات، مشخصات فنی، تامین مصالح و نیروی انسانی مورد نیاز پروژه، زمان‌بندی و گزارشات پیشرفت کار، لیست ماشین‌آلات و تامین انرژی مورد نیاز، بیمه پرسنل پروژه و آزمایشات و تجهیزات، دستورکار و صورتجلسات، حل اختلاف، ضمانت تعهدات و خسارات تاخیر پیمانکاری باشد.

منابع:

- ۱- نگاهی اجمالی به شرایط عمومی پیمان در ایران و قراردادهای بین‌المللی، حسینی فالحه، سیده معصومه، فصلنامه علمی تخصصی فقه و حقوق معاصر، تابستان ۱۴۰۱، سال هشتم، شماره ۲.
- ۲- جایگاه قراردادهای پیمانکاری طرح‌های عمرانی در اقسام مختلف عقود، گلابتونچی، ایرج، جعفرپور، کوروش، بهار و تابستان ۱۴۰۱، نشریه جستارهای نوین حقوق اداری، شماره ۳.
- ۳- Sabzsaze.com

مهم ترین قوانینی که در فروش کالا

به صورت الکترونیکی باید رعایت کنیم، چیست؟

نرگس فرح بخش پور

دانشجو کارشناسی ارشد حقوق تجارت الکترونیکی

اینترنت یکی از پدیده هایی است که در دهه های اخیر تحولات بزرگی را در زندگی مردم ایجاد کرده است، بدین شکل که نه تنها امکان ارتباط و اطلاع رسانی را فراهم کرده، بلکه فرصت های جدیدی را برای کسب و کارها ایجاد کرده است. امروزه بسیاری از مشاغل به صورت آنلاین فعالیت می کنند و این روند در سالهای اخیر رشد فزاینده ای داشته است. همه گیری کرونا نیز بسیاری از مشتریان را وادار به تغییر نحوه خرید اقلام ضروری، لوازم الکترونیکی و پوشاک کرد، همچنین به شکل دهی آینده خرید آنلاین نیز کمک کرده و مشاغل را وادار به تکامل برای پاسخگویی به نیازها و خواسته های جدید کرده است.

تجارت الکترونیکی، یک شکل از تجارت است که با استفاده از وسایل الکترونیکی مثل اینترنت، کامپیوتر، موبایل، تلویزیون، تلفن و غیره انجام می گیرد و با توجه به افزایش روزمره استفاده از آن، لازم است که مصرف کنندگان نسبت به قوانین حاکم بر این حوزه و حقوق خود، اطلاع حاصل نمایند، به همین علت، در این مقاله، مطابق با قانون تجارت الکترونیکی، ۵ مورد از مهمترین تکالیف فروشندگان الکترونیکی کالا و خدمات و حقوقی که باید در خصوص مصرف کنندگان در این حوزه رعایت کنند را با یکدیگر مرور خواهیم کرد:

۱- معرفی و ارائه شرح دقیق از محصول و یا خدمت ارائه شده توسط فروشنده؛ هنگام فروش یک کالا یا خدمت از طریق اینترنت، باید در نظر داشت که شرایط متفاوتی با فروش حضوری وجود دارد. برای مثال، رنگ کالا در صفحه نمایش ممکن است با رنگ واقعی آن تفاوت داشته باشد و این موضوع می تواند باعث شود که خریدار از خرید منصرف شود. به همین دلیل، قانون تجارت الکترونیکی مقرر کرده است که فروشنده کالا یا خدمات باید حداقل اطلاعات لازم مانند مشخصات فنی و مشخصات ظاهری را به صورت دقیق، به نحو ساده و قابل فهم در مورد هر کالا یا خدمت به خریدار ارائه کند. این حداقل اطلاعات ضروری مربوط به یک محصول تا حدودی می تواند به خریدار کمک کند تا با دقت بیشتری در خصوص خرید آنلاین یک کالا تصمیم بگیرد.

۲- ذکر دقیق و کامل هویت فروشنده به گونه ای که به راحتی قابل شناسایی باشد؛ یکی از معایب فضای مجازی، پنهان بودن هویت افراد در آن است. افراد شیاد و کلاهبرداران اینترنتی تاکنون از این قابلیت برای پیشبرد اهداف سوء خود بهره فراوان برده اند. به عبارت بهتر، روش هایی وجود دارند که کاربر می تواند از قابلیت ناشناس ماندن در جهت ارتکاب اعمال متقلبانه استفاده کند. قانونگذار به منظور جلوگیری از این قابلیت و تعیین هویت دقیق عرضه کننده محصول یا خدمات وی را مکلف نموده تا مواردی را همچون اعلام دقیق هویت، نام تجاری، آدرس و شماره تماس، رعایت نماید تا خریدار در صورت هر گونه مشکل به راحتی بتواند با وی ارتباط برقرار نماید و بنابراین مصرف کنندگان نیز طبق قانون می توانند این اطلاعات را از فروشندگان تقاضا نمایند.

- تعیین دقیق و صریح شرایط معامله؛

همانگونه که می‌دانید هر نوع خرید و فروش در فضای مجازی مثل خرید و فروش در فضای حقیقی یک نوع قرارداد محسوب می‌شود که معمولاً این قرارداد تابع شرایط عقد بیع (خرید و فروش) می‌باشد. هرچند که طبق مقرر قانون گذار، در معاملات برخط یا آنلاین موارد زیر باید توسط ارائه‌کننده خدمت یا کالا رعایت گردد و هرگونه شرط خلاف این قواعد باطل است:

الف- در نظر گرفتن حق انصراف بی‌قید و شرط خریدار به مدت هفت روز از تاریخ دریافت کالا یا انعقاد قرارداد خدمات

ب- عودت مبلغ دریافتی از خریدار در صورت عدم امکان تأمین کالا یا عدم امکان اجرای خدمات

ج- امکان توافق در خصوص شرایط فسخ معامله یا انجام خدمات مشروط بر اینکه مخالف قواعد حق انصراف نباشد.

د- اعلام شرایط و فرایند قرارداد از جمله ترتیب و نحوه پرداخت، نحوه تحویل کالا و یا اجرای خدمات، فسخ قرارداد، ارجاع و خدمات پس از فروش مشروط به عدم نقض موارد بندهای الف، ب، ج

در این رابطه نکته بسیار مهم، توجه به ماده ۶۷ قانون تجارت الکترونیکی است که بیان می‌دارد:

استفاده از شروط قراردادی خلاف مقررات این فصل (مواد مربوط به حمایت از مصرف‌کننده در قانون) و همچنین اعمال شروط غیرمنصفانه به ضرر مصرف‌کننده، به هیچ عنوان مؤثر نیست، پس حتی اگر فروشنده مواردی غیر از موارد فوق را در مقررات وبسایت خود بنویسد یا با مصرف‌کننده توافق نماید، همچنان قابلیت اجرایی نداشته و حقوق مصرف‌کننده محفوظ خواهد ماند.

۴- رعایت شرایط ذکر شده در قانون برای تبلیغ

لازم است که در تبلیغات انجام شده، اولاً هویت فروشنده یا ارائه‌دهنده خدمات کاملاً مشخص باشد و با تبلیغ انجام شده، مصرف‌کننده دچار گمراهی نگردد و یا موجبات ورود ضرر به سلامت وی فراهم نشود. تبلیغات باید مطابق با مشخصات واقعی کالا باشد تا موجب فریب مصرف‌کننده چه از لحاظ کیفیت و چه کمیت، نشود.

۵- داشتن نماد اعتماد الکترونیکی یا اینماد

اینماد یا نماد اعتماد الکترونیکی، یک نشانه است که توسط مرکز توسعه تجارت الکترونیکی به سایت‌های

فروشگاهی اینترنتی ارائه می‌شود. داشتن اینماد برای وبسایت‌ها مزایای زیادی دارد، از جمله: افزایش اعتماد

مشتریان، امکان استفاده از خدمات پرداخت الکترونیکی معتبر و امن، امکان همکاری با سایر وبسایت‌های دارای

اینماد، امکان دریافت حمایت‌های فنی و مالی از سوی دولت و نهادهای مرتبط. این نشان برای تمامی وبسایت‌های

فروش داخلی الزامی شد تا از فعالیتهای غیرقانونی و مخرب در اینترنت جلوگیری کند.

در هر صورت، علی‌رغم وجود قوانین حمایتی از مصرف‌کننده، به دلیل حجم بالای تجارت الکترونیکی، احتمال بروز

اشتباه، تقلب، فریب و کلاهبرداری را نباید دور از ذهن دانست. بنابراین لازم است مشتریان قبل از انجام هر خرید،

نسبت به صحیح بودن اطلاعاتی که در بالا ذکر شد، اطمینان حاصل کنند تا از بروز مشکلات احتمالی جلوگیری

نمایند.

■ حق انصراف به این معناست که اگر شما از طریق اینترنت یا سایر روش‌های الکترونیکی، کالا یا خدمتی را خریداری کنید، می‌توانید در مدت هفت روز کاری بدون ارائه هیچ دلیلی از خرید خود منصرف شوید و کالا را برگردانید. در این صورت، فروشنده باید پول شما را بدون کسر هیچ هزینه‌ای به شما برگرداند. تنها هزینه‌ای که شما باید بپردازید، هزینه ارسال کالا به فروشنده است. البته لازم به ذکر است که درباره برخی از کالاها و خدماتی که شرایط خاصی دارند، مثل مواد غذایی، ارز، سکه بهار آزادی و ... حق انصراف وجود ندارد و شما باید قبل از خرید به این موضوع توجه کنید.

هم قلم

بوتیک حقوقی

hamqalam.ilia.co

Hamqalamboutique@gmail.com

۰۹۹۰۰۸۸۰۱۱۴

تهران، خیابان شهید مطهری، خیابان قائم مقام فراهانی، میدان طومانیان (شعاع)،
خیابان شهید خدری، شماره ۵، طبقه ۹